

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति आश्रमवा० नैलकंठीये भारत भावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५५ ॥
 नददर्शतदा किंचिदप्रियं पांडुनंदने ॥ वर्तमानेषु सद्गतिं पांडवेषु महात्मसु ॥ १५ ॥ प्रीतिमानभवद्राजा धृतराष्ट्रो विकासुतः ॥ सौबलेयी च गांधारी पुत्रशोकमपा
 स्यतं ॥ १६ ॥ सदैव प्रीतिमत्यासीत्तनयेषु निजेष्विव ॥ प्रियाण्येव तु कौरव्यो नाप्रियाणि कुरुद्वहः ॥ १७ ॥ वैचित्रवीर्ये नृपतौ समाचरत वीर्यवान् ॥ यद्यद्रूते च
 किंचित्सधृतराष्ट्रजनाधिपः ॥ १८ ॥ गुरुवालघुवाकार्यं गांधारी च तपस्विनी ॥ तं सराजामहाराजपांडवानां धुरंधरः ॥ १९ ॥ पूजयित्वा वचस्तत्तदकार्षीत्परवी
 रहा ॥ तेन तस्याभवत्प्रीतो वृत्तेन स नराधिपः ॥ २० ॥ अन्वतप्यत संस्मृत्य पुत्रं तं मंदचेतसं ॥ सदा च प्रातरुत्थाय कृतजप्यः शुचिर्नृपः ॥ २१ ॥ आशास्ते पांडुपुत्रा
 णां समरेष्वपराजयं ॥ ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्याथ हुत्वा चैव हुताशनं ॥ २२ ॥ आयूंषि पांडुपुत्राणामाशंसत नराधिपः ॥ न तां प्रीतिं परामाप पुत्रेभ्यः सकुरुद्वहः ॥
 ॥ २३ ॥ यां प्रीतिं पांडुपुत्रेभ्यः सदा वाप नराधिपः ॥ ब्राह्मणानां यथावृत्तः क्षत्रियाणां यथाविधः ॥ २४ ॥ तथा विदुः शूद्रसंघानामभवत्सप्रियस्तदा ॥ यच्च किंचि
 त्तदा पापं धृतराष्ट्रसुतैः कृतं ॥ २५ ॥ अकृत्वा हृदि तत्पापं तं नृपं सो न्ववर्तत ॥ यश्च कश्चिन्नरः किंचिदप्रियं वा विकासुते ॥ २६ ॥ कुरुते द्वेष्यतामेति सकौंतेयस्य धीम
 तः ॥ न राज्ञो धृतराष्ट्रस्य न च दुर्योधनस्य वै ॥ २७ ॥ उवाच दुष्कृतं कश्चिद्युधिष्ठिरभयान्नरः ॥ धृत्या तुष्टो न रेंद्रः स गांधारीविदुरस्तथा ॥ २८ ॥ शौचेन चाजातश
 त्रोर्न तु भीमस्य शत्रुहन् ॥ अन्ववर्तत भीमोऽपि निश्चितो धर्मजं नृपं ॥ २९ ॥ धृतराष्ट्रं च संप्रेक्ष्य सदा भवति दुर्मनाः ॥ राजानमनुवर्तत धर्मपुत्रमभिन्नहा ॥ अन्वव
 र्तत कौरव्यो हृदयेन पराङ्मुखः ॥ ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवासिके० आश्रमवासप० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५५ ॥ वैशंपायन उवाच युधि
 ष्ठिरस्य नृपते दुर्योधनपितुस्तदा ॥ नांतरं ददृशूराज्ये पुरुषाः प्रणयं प्रति ॥ १ ॥ यदा तु कौरवो राजापुत्रं सस्मार दुर्मतिं ॥ तदा भीमं हृदाराजन्म पथ्याति स पार्थिवः ॥
 ॥ २ ॥ तथैव भीमसेनोऽपि धृतराष्ट्रं जनाधिपं ॥ नामर्षयतराजेंद्रं सदैव दुष्टवद्बुद्धा ॥ ३ ॥ अप्रकाशान्यप्रियाणि चकारास्य वृकोदरः ॥ आज्ञां प्रत्यहरच्चापि कृतकैः
 पुरुषैः सदा ॥ ४ ॥ स्मरन्दुर्मन्त्रितं तस्य वृत्तान्यप्यस्य कानिचित् ॥ अथ भीमः सुहृन्मध्ये बाहुशब्दं तथा करोत् ॥ ५ ॥ संश्रवे धृतराष्ट्रस्य गांधार्याश्चाप्यमर्षणः ॥ स्मृ
 त्वा दुर्योधनं शत्रुं कर्णदुःशासनावपि ॥ ६ ॥ प्रोवाचे दंसु संरब्धो भीमः स परुषं वचः ॥ अंधस्य नृपतेः पुत्रामया परिघबाहुना ॥ ७ ॥

युधिष्ठिरस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥